

॥८॥९॥१०॥११॥१२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ भगवद्वताराणां स्वस्तीत्याशिषातत्तालनीयस्य विश्वकल्याणं चिन्तितं भवति ॥ २१॥ २२॥
 तस्मादेव समुद्भूतं ते जोरूपगुणालम्कं ॥ येन संयुज्यते सूर्यस्ततो लोके विराजते ॥ ८॥ तस्माद्देवात्समुद्भूतः स्पर्शस्तु पुरुषोत्तमात् ॥ येन स्मयुज्यते वायुस्ततो लोका
 न्निवात्य सौ ॥ ९॥ तस्माच्चोत्तिष्ठते शब्दः सर्वलोके श्रग्वत्प्रभोः ॥ आकाशं युज्यते येन ततस्तिष्ठत्यसंवृतं ॥ १०॥ तस्माच्चोत्तिष्ठते देवात्सर्वभूतगतं मनः ॥ चंद्र
 मायेन संयुक्तः प्रकाशगुणधारणः ॥ ११॥ सद्भूतो त्यादकं नाम तत्स्थानं वेदसंज्ञितं ॥ विद्यासहायो यत्रास्ते भगवान्द्व्यकव्यभुक् ॥ १२॥ ये हि निष्कलुषालोके
 पुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां वै क्षेममध्वानं गच्छतां द्विजसत्तम ॥ १३॥ सर्वलोके तमो हंता आदित्यदग्धसर्वांगा अदृश्याः केन चित्कचि
 त् ॥ १४॥ परमाणुभूता भूत्वा तु तदेवं प्रविशंत्युत ॥ तस्मादपि च निर्मुक्ता अनिरुद्धतनौ स्थिताः ॥ १५॥ मनोभूतास्ततो भूत्वा प्रद्युम्नं प्रविशंत्युत ॥ प्रद्युम्नाच्चापि
 निर्मुक्ता जीवं संकर्षणततः ॥ १६॥ विशंति विप्रप्रवराः सांख्या भागवतैः सह ॥ ततश्चै गुण्यहीनास्ते परमात्मानमंजसा ॥ १७॥ प्रविशंति द्विजश्रेष्ठाः क्षेत्रज्ञानि
 गुणालम्कं ॥ सर्वावांसं वा सुदेवं क्षेत्रज्ञं विदितत्त्वतः ॥ १८॥ समाहितमनस्काश्च नियताः संयतैर्द्रियाः ॥ एकांतभावोपगता वा सुदेवं विशंति ॥ १९॥ आ
 वामपि च धर्मस्य गृहे जातौ द्विजोत्तम ॥ रम्यां विशालामाश्रित्य तपउग्रं समास्थितौ ॥ २०॥ ये तु तस्यैव देवस्य प्रादुर्भावाः सुरप्रियाः ॥ भविष्यंति त्रिलोकस्या
 स्तेषां स्वस्तीत्यथो द्विज ॥ २१॥ विधिनास्वेन युक्ताभ्यां यथापूर्वं द्विजोत्तम ॥ आस्थिताभ्यां सर्वरुद्धं व्रतं सम्यगनुत्तमं ॥ २२॥ आवाभ्यामपि दृष्टस्त्वं श्वेतद्वीपे
 तपोधन ॥ समागतो भगवता संकल्पं कृतवांस्तथा ॥ २३॥ सर्वहि नौ संविदितं त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ यद्भविष्यति तत्संवावर्तते वा शुभाशुभं ॥ सर्वसतेकथितवा
 न्देवे देवो महामुने ॥ २४॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तयोर्वाक्यं तपस्युः प्रेचवर्ततोः ॥ नारदः प्रांजलिर्भूत्वा नारायणपरायणः ॥ २५॥ जजाप विधि
 वन्मंत्रान्नारायणगता न्वहून् ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि नरनारायणाश्रमे ॥ २६॥ अवसत्समहते जानारदो भगवानृषिः ॥ तमेवाभ्यर्चयन् देवं नरनारायणौ चतौ ॥
 ॥ २७॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः मोक्षः प० ५० नारायणीये चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४४॥ वैशंपायन उवाच
 कस्यचित्त्वथ कालस्य नारदः परमेष्ठिजः ॥ दैवं कृत्वा यथान्यायं पिड्यं च क्रेततः परं ॥ १॥

इति शांतिः मोक्षः प० ५० नै०
 ॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥

॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥